

Prefiguració de l'esdevenir d'Occident en la distància Ilíada-Odissea

L'objectiu del treball és mostrar com la distància que hi ha entre la Ilíada i l'Odissea prefigura el moviment sencer de l'esdevenir de Grècia, de sorgiment, explicitació i pèrdua, i amb ella de tot l'esdevenir d'occident; de manera que fou procedent la comparació específica de les dues obres, parant atenció al fet que el cercle dels gèneres poètics grecs (èpica-lírica-tragèdia) s'assimila al moviment de l'esdevenir grec.

Per fer-ho, hem caracteritzat Grècia a partir de la teoria dels gèneres poètics de Hölderlin pels avantatges que suposa per al nostre propòsit el fet que la definició que fa dels tres gèneres - l'èpica, la lírica i la tragèdia-, i amb ells de l'esdevenir grec; els distingeix entre ells presentant alhora un moviment o estructura comuna a cadascun d'ells -del fons al caràcter artístic-, que en engalzar-los fa que el conjunt dels tres constitueixi la història de l'esdevenir de Grècia - el sorgiment, explicitació i pèrdua- com una seqüència internament necessària que trobarem prefigurada en potència en l'Odissea.

Per veure com la història es troba latent en el camí que va de la Ilíada a l'Odissea, posteriorment hem cercat diferències entre les dues obres en lectura directa – mostrant el canvi en l'heroi (d'Aquil·leu a Odisseu), la desaparició parcial del caràcter de catàleg, el distanciament del paper dels déus...- caracteritzant, alhora, el sentit unitari d'aquestes diferències per un cop trobada l'essència d'aquesta modificació posar en evidència com, aquesta, efectivament apunta a una inestabilitat de la' èpica tal com té lloc en l'Odissea, que farà que la cosa no pugui quedar així i exigeixi el moviment complet, la lírica i la tragèdia. El segon bloc del treball, per tant, ha consistit en la comparació específica de la Ilíada i l'Odissea pel que fa tant a aspectes d'estil o formals com de contingut temàtic. Hem vist, doncs, que aquestes diferències apunten cap a la lírica.

Al seu torn la posició inestable de l'Odissea en el conjunt del moviment ens servirà per fer una lectura de l'obra a la llum del conjunt de l'esdevenir grec. Hem mostrat com la lectura de l'obra a partir d'aquesta inestabilitat i contenint el cercle dels gèneres en potència fa que la impossibilitat del retorn no sigui només una cosa que s'esdevingui en l'obra sinó que en sigui la seva essència. Hem mostrat com la qüestió del retorn -la seva impossibilitat- és el tema de l'obra i no només ni principalment pel que es refereix a Ulisses, sinó que és allò que l'Odissea és.